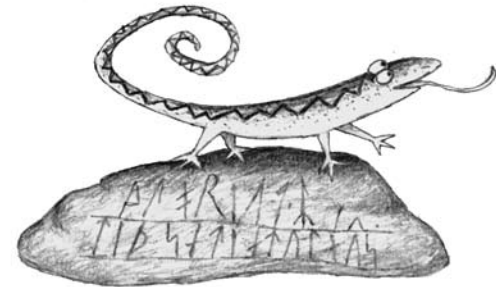

MARITA GLEISNER ▪ ERIK MAGNTORN

TARDEUS

OCH DET RYSKA HUSET

ILLUSTRATIONER AV BODIL MOLICH

Lindskog Förlag
www.lindskogforlag.se
Stockholm 2013

© Text: Marita Gleisner och Erik Magntorn
© Illustrationer: Bodil Molich
Grafisk form: Bodil Molich och Lennart Lindskog

Första upplagan, första tryckningen
Tryckt i Riga 2013

ISBN 978-91-85311-50-7

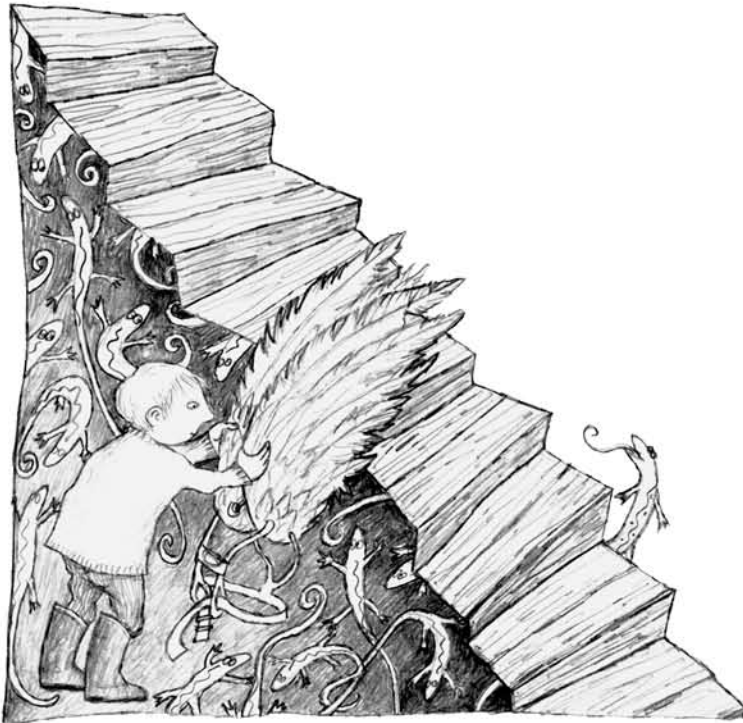
Lindskog Förlag

I utkanten av staden finns ett fallfärdigt gammalt trähus som kallas för det ryska huset. Om man tittar efter noga ser man att det ligger uppe på en liten kulle, som egentligen är en gravhög från vikingatiden. Längre stod det flera runstenar uppe på kullen. Men byggmästaren tyckte antagligen att de mest var i vägen, för numera ligger de hopslängda bakom dasset längst ner i den vildvuxna trädgården.

Morgonsolen får hustaket att skimra.

Tardeus viker ihop ett par fransiga grå änglavingar och stoppar in dem under yttertrappan. Tardeus är liten och blek, går alltid klädd i en virkad tröja och har slitna lejonfärgade manchesterbyxor nerstoppade i ett par stora gummistövlar. Han är en sån som har fötts med ordning och reda i blodet. Därför har han nästan alltid ett verktyg i handen.

När man stiger in måste man böja sig, ja nästan krypa, under den stora eken som växer mitt i huset, och som sträcker ut sina grenar genom fönster och dörrar.

Ekens rötter suger näring ur vikingarnas förmultnade kroppar, och det gör att den växer ovanligt snabbt. Tardeus måste hela tiden såga och beskära trädet för att det inte ska spränga väggar och tak.

Tardeus syster Nora bor också i huset. Hon tillbringar sina dagar halvsovande i en hängmatta som en gång strålade av färger, men som med åren bleknat alldeles.

Nora lider av en okänd sjukdom som kan ge henne egendomliga anfall, och som tvingar henne att läsa damtidningar och äta vindruvor hela dagarna. Kärnorna faller som ett stilla regn över alla zebraskinn som ligger utbredda på golvet. Flera gånger varje dag är Tardeus där och plockar upp kärnorna och samlar dem i en rostig målarburk.

Tardeus och Nora har aldrig gått i någon vanlig skola. De får istället privatlektioner av Anastasia som bor i stora salongen. I alla fall Tardeus, för Nora var bara med den första lektionen, eftersom hon fick ett av sina anfall. Anastasia säger att Tardeus är den mest lovande elev hon någonsin haft.

Mitt på parkettgolvet står Anastasias himmelsäng, utstyrd med örnar och lejon, och med ett rött tylldraperi. Anastasia går alltid klädd i en lila sammetsklänning. Förutom de stunder då hon har den på vädring, för då smyger hon omkring i korsett och mamelucker. Råkar man se henne då är hon nästan omöjlig att känna igen, dels för de gulnade underkläderna, och dels för att hon släppt ut sitt långa hår.

